DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 3 maj 2001 *

I mål C-190/00,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Cour d'appel de Paris (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot

Édouard Balguerie m.fl.

och

Société Balguerie m.fl., civilrättsligt ansvarig juridisk person

angående tolkningen av kommissionens förordning (EEG) nr 4142/87 av den 9 december 1987 om fastställande av villkoren för berättigande till en gynnsam ordning i tullhänseende vid import av vissa varor på grund av deras användning för särskilda ändamål (EGT L 387, s. 81),

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna F. Macken (referent) och J. N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Édouard Balguerie m.fl. och bolaget Balguerie m.fl., genom advokaterna Y. och M. Famchon,

— Frankrikes regering, genom R. Abraham och C. Vasak, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom R. Tricot, i egenskap av ombud,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 8 februari 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Cour d'appel de Paris har genom beslut av den 15 maj 2000, som inkom till domstolens kansli den 23 maj samma år, i enlighet med artikel 234 EG ställt en fråga om tolkningen av kommissionens förordning (EEG) nr 4142/87 av den 9 december 1987 om fastställande av villkoren för berättigande till en gynnsam ordning i tullhänseende vid import av vissa varor på grund av deras användning för särskilda ändamål (EGT L 387, s. 81)

2 Frågan har uppkommit i ett brottmål mot Mercier, i egenskap av verkställande direktör för bolaget Orkos Diffusion SARL, Thomas, i egenskap av styrelseordförande för bolaget Balguerie, och Édouard Balguerie, i egenskap av legal ställföreträdare för bolaget Pillet & Cie (nedan tillsammans kallade Édouard Balguerie m.fl.), och även mot bolagen Orkos Diffusion SARL, Balguerie och Pillet & Cie (nedan tillsammans kallade bolaget Balguerie m.fl.), i egenskap av civilrättsligt ansvariga, vilka påstås ha gjort sig skyldiga till brottet import av förbjudna varor utan deklaration.

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 Enligt artikel 1 i förordning nr 4142/87 är förordningens syfte, vilket också framgår av titeln, att fastställa villkoren för att varor som övergått till fri omsättning skall vara berättigade till en gynnsam ordning i tullhänseende på grund av att de skall användas för ett särskilt ändamål.

4 I artikel 3 i förordning nr 4142/87 föreskrivs följande:

"1. För att omfattas av den i artikel 1 föreskrivna tullordningen krävs att den person som importerar eller låter importera varan för övergång till fri omsättning, erhåller ett skriftligt tillstånd från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varan deklareras för övergång till fri omsättning.

2. Utan hinder av de följande artiklarna skall beviljandet av det tillstånd som nämns ovan i punkt 1 medföra en skyldighet

a) att använda varan för det särskilda ändamål som angetts,

b) att betala de avgifter som inte utkrävts om varan inte används för det särskilda ändamål som angetts,

c) att föra bok, för att möjliggöra för de behöriga myndigheterna att utföra de kontroller som de anser nödvändiga avseende varans faktiska användning för det särskilda ändamål som angetts samt att bevara denna bokföring under den period som föreskrivs i gällande bestämmelser på området,

d) att tillåta kontroll av den bokföring som avses i punkt c,

e) att bistå vid varje annan kontroll som de behöriga myndigheterna anser lämplig för att fastslå varans faktiska användning, och att lämna alla upplysningar som krävs för detta.

3. De behöriga myndigheterna kan neka att bevilja tillstånd till personer som inte ställer den säkerhet som de anser vara nödvändig.

4. För att tillstånd skall beviljas kan det uppställas som villkor att en säkerhet skall ställas, vilken skall fastställas av de behöriga myndigheterna."

5 I artikel 6.1 i förordning nr 4142/87 föreskrivs att den avgift som inte utkrävts skall erläggas om varan inte används för det ändamål som angetts. I artikel 6.2 föreskrivs att avfall och skräp som uppstår, särskilt vid förädling av varan, samt svinn av naturliga orsaker skall anses ha använts för det särskilda ändamålet.

6 Vad gäller de varor som är aktuella i målet vid den nationella domstolen föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1517/91 av den 31 maj 1991 om tillfällig befrielse från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan för ett antal jordbruksprodukter (EGT L 142, s. 7) att befrielse från de autonoma tullarna enligt gemensamma tulltaxan avseende "[d]adlar, färska eller torkade, avsedda att paketeras i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt av högst 11 kg" skulle gälla från och med den 1 juli 1991 till och med den 30 juni 1992.

7 Denna tullbefrielse har förlängts för perioden den 1 juli 1992—den 30 juni 1993 genom rådets förordning (EEG) nr 1431/92 av den 26 maj 1992 (EGT L 151, s. 1), och för perioden den 1 juli 1993—den 30 juni 1994 genom rådets förordning (EEG) nr 1421/93 av den 7 juni 1993 (EGT L 140, s. 6).

8 Enligt första och andra övervägandena i förordningarna nr 1517/91, 1431/92 och 1421/93 är "[p]roduktionen i gemenskapen av de varor som omnämns i denna förordning för närvarande otillräcklig eller obefintlig. Producenterna kan därför inte täcka behovet hos användarindustrierna i gemenskapen", varför det "ligger... i gemenskapens intresse att införa fullständig befrielse från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan".

Målet vid den nationella domstolen

9 Bolaget Orkos Diffusion SARL, som, efter omförpackning, importerar och vidareförsäljer exotiska frukter, importerade mellan den 12 december 1991 och den 27 april 1994 dadlar från Amerikas förenta stater, vilka mottogs i kartonger som mätte 36 x 42 cm och vägde 7,5 kg. De tillhörande tulldeklarationerna upprättades av tullombuden Pillet & Cie och Balguerie för bolaget Orkos Diffusion SARL:s räkning.

10 Dessa varor infördes i Frankrike under tulltaxenumret 0804 10 00 222 OY (under 1991 och 1992), och tulltaxenumren 0804 10 00 022 OM samt 0804 10 00 012 OC (under 1993 och 1994), vilka avser "[d]adlar, färska eller torkade, avsedda att paketeras i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt av högst 11 kg".

11 Dadlarna befriades därför från tullavgifter och påfördes en reducerad mervärdesskattesats på 5,5 procent.

12 Mellan den 11 oktober 1994 och den 11 augusti 1995 utförde tjänstemän vid Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (fransk myndighet med ansvar för utrednings- och underrättelseverksamhet på tullområdet) kontroller av denna import, vilka ledde till slutsatsen att dadlarna borde ha deklarerats under tulltaxenumren 0804 10 00 223 9E (under 1991 och 1992) och 0804 10 00 013 9R eller 0804 10 00 023 9N (under 1993 och 1994), vilka avser "[d]adlar, färska eller torkade, i förpackningar med en nettovikt av högst 35 kg", och att de därför skulle påföras en tullavgift på 12 procent.

13 Mercier vände sig till Commission de conciliation et d'expertise douanière (tvistlösnings- och expertorgan i tullfrågor), som, enligt artikel 450 i tullagen, i beslut den 27 februari 1996 förklarade sig inte vara behörig, eftersom "tvisten i fråga inte avser arten av varor eller felaktig användning av en tullrubrik utan tolkningen av gemenskapsförordningar som fastställer regler för förpackning av en vara vid import eller export".

14 Tullmyndigheten väckte således åtal mot Édouard Balguerie m.fl. och förde talan mot bolaget Balguerie m.fl. vid Tribunal de grande instance de Melun (Frankrike) med yrkande om, för det första, att de skulle ställas till ansvar för att ha lämnat falska uppgifter i deklarationer eller vidtagit andra åtgärder i syfte eller med verkan att undvika avgiftsskyldighet eller uppnå annan liknande fördel i samband med import av dadlar, och, för det andra, förpliktande att betala förfallna avgifter.

15 I dom av den 8 mars 1999 förklarade sagda domstol Édouard Balguerie m.fl. skyldiga till de brott för vilka de åtalats och ålade dem att solidariskt med bolaget Balguerie m.fl. betala, framför allt, 288 563 FRF för obetalda avgifter och skatter.

Den fastslog att det inte varit nödvändigt för de tilltalade att paketera dadlarna för att kunna sälja dem i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt av högst 11 kg. Dessutom påpekade den att ingen lagerbokföring kunnat presenteras då undersökningen genomfördes.

16 De tilltalade överklagade domen till Cour d'appel de Paris.

17 Sistnämnda domstol har uppgett att parterna överenskommit att importen i fråga skall bedömas enligt förordning nr 4142/87, i dess lydelse enligt kommissionens förordning nr 3803/92 av den 23 december 1992 (EGT L 384, s. 15).

18 Den har även uppgivit att tullmyndigheten, förutom underlåtenheten att vid första förfrågan förete lagerbokföringen, har anfört att ifrågavarande frihet från tullar inte gäller för dadlar som importerats i originalförpackningar med en vikt av högst 11 kg, medan de tilltalade gjort gällande att sådan import omfattas av tullfrihet eftersom dadlarna efter sortering och kvalitetskontroll ompaketerats i förpackningar med en sådan vikt att kravet på en särskild användning var uppfyllt.

19 Cour d'appel de Paris beslutade mot denna bakgrund att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen: "Innebär kommissionens förordning nr 4142/87 av den 9 december 1987, och de villkor som angetts för tillämpningen av denna beträffande import av dadlar enligt reglerna om befrielse från tullavgifter beroende på hur varorna skall användas, ett förbud mot att dadlar importeras i originalförpackningar med en vikt av högst 11 kg?"

Tolkningsfrågan

20 Det står klart att tvistefrågan i målet vid den nationella domstolen är huruvida dessa dadlar, för att komma i fråga för den tullfrihet som regleras i förordningarna nr 1517/91, 1431/92 och 1421/93, måste importeras i förpackningar med en nettovikt av mer än 11 kg.

21 Det skall framhållas att det i avsaknad av särskilda bestämmelser därom inte framgår av förordning nr 4142/87, som i artikel 1 anger villkoren för att varor som övergått till fri omsättning skall berättigas till en gynnsam ordning i tullhänseende på grund av deras användning för särskilda ändamål, om dadlar som är avsedda att paketeras i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt av högst 11 kg måste importeras i förpackningar med en nettovikt överstigande 11 kg för att de skall vara berättigade till befrielse från tullar.

22 Följaktligen bör denna fråga avgöras genom en tolkning av förordningarna nr 1517/91, 1431/92 och 1421/93, enligt vilka befrielse från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan avseende dadlar, färska eller torkade, avsedda att paketeras i detaljhandelsförpackningar med en nettovikt av högst 11 kg skulle gälla under vissa bestämda perioder.

23 Tolkningsfrågan bör således förstås så, att den nationella domstolen vill få klarhet i om dadlar som importeras i originalförpackningar med en nettovikt understigande 11 kg, enligt förordningarna nr 4142/87, 1517/91, 1431/92 och 1421/93 är berättigade till befrielse från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan.

24 Édouard Balguerie m.fl. har anfört att det, för att de färska eller torkade dadlarna skall vara berättigade till ifrågavarande tullbefrielse, är tillräckligt att de är avsedda att paketeras för detaljhandel i förpackningar med en nettovikt av högst 11 kg.

25 Det är enligt Édouard Balguerie m.fl. såväl ostridigt som odiskutabelt att dadlarna i fråga efter sortering och kontroll har paketerats för detaljhandel i kartonger med en vikt av 7 kg (50 × 30 cm) eller i plastlådor med en vikt av 1 kg, så att kravet på en särskild användning var uppfyllt.

26 De har i detta avseende påpekat att även om dadlarna har importerats i förpackningar med en nettovikt av högst 11 kg, har de likväl ompaketerats för att anpassas till kundernas behov.

27 Eftersom varorna har ompaketerats anser Édouard Balguerie m.fl. att villkoren i förordning nr 4142/87 är uppfyllda, varför varorna var berättigade till befrielse från tull.

28 Den franska regeringen har, avseende dadlarna, gjort gällande att gränsen mellan varor i parti och paketerade varor har fastställts till 11 kg, så att en vara som importerats i en förpackning med en nettovikt understigande 11 kg skall anses redan vara paketerad, och därför inte vara berättigad till den eventuella befrielse från tull som gäller varor i parti.

29 Kommissionen har framhållit att det är ostridigt att varorna i fråga varit färska eller torkade dadlar som efter importen ompaketerats för detaljhandel i förpackningar vars nettovikt inte överstigit 11 kg. Det faktum att innehållet i förpackningarna redan innan denna paketering haft en nettovikt av högst 11 kg saknar enligt lydelsen av ifrågavarande tulltaxenummer betydelse.

30 Enligt kommissionen har således ifrågavarande varor omfattats av lydelsen av det tulltaxenummer under vilket de deklarerats.

31 Dessutom har, enligt kommissionen, ompaketeringen av dadlarna inte skett för att kringgå det syfte för vilket de importerats, utan förklaras med hänvisning till detaljhandelns behov.

32 Kommissionen anser att det enligt förordning nr 4142/87 inte är förbjudet att vidta sådana åtgärder. Förordningen syftar emellertid till att möjliggöra en effektiv kontroll av varornas ändamål.

33 Kommissionen har sålunda dragit slutsatsen att om omständigheterna i målet skulle föranleda den nationella domstolen att fastställa att det förekommit bedrägligt förfarande eller andra handlingar som varit ägnade att äventyra rätten till förmånlig behandling i tullhänseende på grund av dadlarnas särskilda användning, kan inte dessa omständigheter endast bestå i ett konstaterande av att dadlarna varit paketerade i förpackningar vars nettovikt inte överstigit 11 kg, då detta i sig saknar betydelse för frågan huruvida rätt till förmånlig tullbehandling förelegat.

34 Domstolen vill i detta avseende, å ena sidan, framhålla att förordningarna nr 1517/91, 1431/92 och 1421/93 avser dadlar som avses bli paketerade i förpackningar vars nettovikt inte överstiger 11 kg, med uteslutande av sådana dadlar som avses försäljas i detaljhandeln i sina originalförpackningar, även om deras nettovikt inte överstigit 11 kg.

35 Å andra sidan avser inte dessa förordningar uttryckligen import av dadlar som redan är paketerade i förpackningar vars nettovikt inte överstiger 11 kg, men som avses bli ompaketerade för detaljhandelsförsäljning i förpackningar vars innehåll inte heller överstiger denna vikt.

36 Det framgår emellertid av de två första övervägandena i ingressen till förordningarna nr 1517/91, 1431/92 och 1421/93 att tullbefrielsen har införts för att tillvarata användarindustriernas intressen.

37 Dessutom skall denna tullbefrielse enligt förordningarna nr 1517/91, 1431/92 och 1421/93, förutom att tillämpas på färska dadlar som avses förpackas för detaljhandelsförsäljning, också tillämpas på "[d]adlar, färska eller torkade, avsedda att användas i beredningsindustrin, dock inte till framställning av alkohol".

38 För att uppnå syftet med tullbefrielsen, att tillvarata intressena hos användar- och beredningsindustrin, är det tillräckligt att dadlarna, oavsett vikten av de

förpackningar i vilka de importerats till gemenskapen, blir föremål för paketering eller ompaketering innan de säljs vidare.

39 Det kan i detta avseende, för det första, framhållas att de villkor för tillträde till marknaden som anges i förordning nr 4142/87 måste vara uppfyllda, och, för det andra, att de kontrollmekanismer som fastslagits i dessa förordningar gör det möjligt att säkerställa att bara de varor som blir föremål för paketering eller ompaketering omfattas av befrielsen från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan.

40 Mot denna bakgrund är svaret på den nationella domstolens fråga att det inte strider mot förordningarna nr 4142/87, 1517/91, 1431/92 och 1421/93 att dadlar som importerats i förpackningar vars nettovikt inte överstiger 11 kg omfattas av befrielsen från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan.

Rättegångskostnader

41 De kostnader som har förorsakats den franska regeringen och kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

— angående den fråga som genom beslut av den 15 maj 2000 har ställts av Cour d'appel de Paris — följande dom:

Det strider inte mot kommissionens förordning (EEG) nr 4142/87 av den 9 december 1987 om fastställande av villkoren för berättigande till en gynnsam ordning i tullhänseende vid import av vissa varor på grund av deras användning för särskilda ändamål eller rådets förordningar nr 1517/91 av den 31 maj 1991, 1431/92 av den 26 maj 1992 och 1421/93 av den 7 juni 1993 om tillfällig befrielse från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan för ett antal jordbruksprodukter att dadlar som importerats i förpackningar vars nettovikt inte överstiger 11 kg omfattas av befrielsen från autonoma tullar enligt gemensamma tulltaxan.

Gulmann Macken Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 maj 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på tredje avdelningen